

Grønlands Landsting

[Tilbage] [Op] [Næste]		
Dagsordenens punkt 11-1		
1. behandling	2. behandling	3. behandling

Onsdag den 5. maj kl. 13.00.

Dagsordenens punkt 11.

Redegørelse om udarbejdelse af en ombudsmandslov.

(Landsstyreformanden og Atassut).

Mødeleder: Landstingsformand Bendt Frederiksen:

Mødet er åbnet. I dag onsdag den 5. maj 1993 har Landstinget 7 dagsordenspunkter til behandling, nemlig punkt 11, redegørelse om udarbejdelse af en ombudsmandslov,

punkt 15, generel økonomisk-politisk redegørelse,

punkt 44, forslag om ændring af den grønlandske kriminallov med henblik på at den åbne kriminalforsorgs administration placeres i Hjemmestyret,

punkt 34, forslag til landstingsforordning om sygeplejerskeuddannelsen,

punkt 37, forslag til landstingslov om ændring af landstingslov om fåreavl,

punkt 46, forslag til landstingslov om ændring af landstingslov om Landstinget og Landsstyret, det er 2. behandling fra efteråret,

og endelig,

punkt 49, betænkning afgivet af Fiskeriudvalget.

Punkt 11, redegørelse om udarbejdelse af en ombudsmandslov, dertil har Atassut fremlagt et forslag og det skal først fremlægges, Peter Ostermann, Atassut.

Peter Ostermann, Atassut:

Da forslaget allerede er blevet omdelt skriftligt vil jeg ikke læse hele forslaget op, men vil kun læse vores begrundelse dertil.

Først skal der gøres opmærksom på, at Grundloven er gældende både for Grønland og Danmark, se ? 1 i Grundloven.

Grundloven trådte i kraft i 1953, det vil sige, før der blev etableret et Hjemmestyret både i Grønland og på Færøerne. Dertil skal jeg have en tilføjelse, nemlig at Hjemmestyret blev indført på Færøerne i 1948.

Undskyld, jeg er kommet op til talerstolen med de forkerte papirer, jeg starter forfra igen.

Da vort forslag skriftligt er blevet omdelt til alle, vil jeg ikke læse punkterne op, men vil blot læse vores begrundelse dertil.

Det er en uholdbar og utilfredsstillende situation for borgerne, at det ofte er de samme embedsmænd eller landsstyreområder, som har truffet afgørelse, der behandler ankesager over disse afgørelser.

Vi har brug for en uvildig instans, som kan behandle klager over den offentlige forvaltning og i det hele taget have indsigt med såvel kommunernes som Hjemmestyrets forvaltningspraksis.

Efter indførelse af Hjemmestyret er det klart for Grønland, at have sin egen ombudsmandsinstitution.

Ombudsmandsinstitutionen er Grundlovs bestemt jfr. Grundlovens ? 55. Grønlands særstilling inden for de danske regler gør det derfor naturligt og nødvendigt, hvis ånden i Grundloven skal opretholdes, at Grønland etablerer sin egen ombudsmandsinstitution.

Jeg undskylder atter en gang, at jeg begyndte med et forkert emne.

Lars Emil Johansen, landsstyreformand:

Vedrørende redegørelse om udarbejdelse af en ombudsmand, skal jeg hermed fremlægge på vegne af Landsstyret.

Under Landstingets forårssamling 1992 var der en bred enighed om, at vi bør gøre vort yderste til at sikre en god og korrekt behandling af borgerne i den offentlige forvaltning, og at der altid bør være mulighed for, at borgerne kan klage over afgørelser, som er truffet i forvaltningen. Det vil sige, at de kan fremsætte deres klager.

Det blev i den forbindelse bl.a. drøftet, om en ombudsmand ville være den rigtige institution til at indfri ønsket om en forbedret klagemulighed, og jeg tilkendegav dengang, at jeg allerede til efterårssamlingen 1992 ville fremsætte et lovforslag om "Landstingets ombudsmand".

På grund af Tingets arbejde med vedtagelsen af den ny KNI-lovgivning blev sagen imidlertid udsat til denne landstingssamling.

Administrationen har derfor arbejdet med et lovforslag om Landstingets Ombudsmand, og ved siden af dette arbejde foretaget en vurdering af, om vi kan tage andre initiativer til en sikring af borgernes retsstilling og til en bedre behandling af borgerne i den offentlige forvaltning.

Arbejdet med en ombudsmandslov har vist os, at en sådan lovgivning er betydeligt mere kompliceret at gennemføre, end først antaget. Dels viser erfaringerne fra andre steder, at en velfungerende ombudsmandsinstitution kræver betydelig juridisk ekspertise og betydelige ressourcer.

Dels vil en sådan lovgivning på en række væsentlige punkter berøre såvel rigsmyndighederne som rigslovgivningen.

Jeg har derfor bedt administrationen om at foretage en dækkende analyse af disse forhold og gennemføre de fornødne drøftelser med rigsmyndighederne, således at alle økonomiske, administrative og juridiske konsekvenser af en landstingslov om Landstingets ombudsmand er grundigt belyst, inden vi realitetsbehandler et sådant lovforslag her i Landstinget.

Det har ikke været praktisk muligt at afslutte dette arbejde så betids, at Landsstyret her til denne samling kan fremlægge et konkret lovforslag, hvor alle konsekvenserne er belyst og taget højde for.

Endvidere er vi i det forberedende arbejde med en ombudsmandslov blevet opmærksomme på, at en ombudsmandsinstitution ikke bør stå alene i vore bestræbelser for at forbedre borgernes behandling i den offentlige forvaltning. Det er blandt andet blevet tydeligt for os, at vi skal styrke borgernes klageadgang i en række af vore love og forordninger samt at tiden er moden for en egentlig forvaltningslov her i landet.

En forbedret klageadgang og en egentlig forvaltningslov vil i vid udstrækning lette en fremtidig ombudsmandsinstitution for ganske store arbejdsbyrder. Man kan sige, at vi med en forbedret lovgivning kan forebygge mange af de problemer, som ellers væltes over på en ombudsmand.

Jeg vil i det følgende præcisere vores overvejelser om såvel indholdet i en ombudsmandslov som de øvrige initiativer, vi bør arbejde videre med for en bedre behandling af borgerne i den offentlige forvaltning.

Formålet med at indføre en Landstingets ombudsmand er at imødekomme den kritik imod den offentlige forvaltning, der gentagne gange har været rejst både her i Landstinget og i offentligheden. Ombudsmanden skulle således blive en garant for, at borgerne får den behandling i forvaltningen, som lovgivningen giver dem ret til.

Den danske ombudsmandslov var gældende i Grønland indtil Hjemmestyrets indførelse. Efter Hjemmestyrets indførelse, har ombudsmanden udtalt, at han ikke kan tage stilling til den forvaltning, der udøves på områder, hvor den endelige afgørelse hører ind under det grønlandske Hjemmestyres myndigheder, og at han heller ikke kan tage stilling til Landstingets udøvelse af dets lovgivningskompetence i henhold til Hjemmestyreloven.

Ombudsmandsinstitutionen blev indført i Danmark efter svensk mønster ved grundlovsrevisionen i 1953, og blev gennemført ved lov i 1954.

Folketingets ombudsmand blev indført som led i et omfattende kontrolsystem, der skal sikre, at de offentlige myndigheder og ansatte ikke begår forsømmelser, fejl og forseelser i tjenesten, og at borgerne virkelig nyder de rettigheder og fordele, som lovgivningen tilsiger.

Set i forhold til andre kontrolordninger er ombudsmandskontrollen kendetegnet ved, at den er begrænset til at angå en bestemt personkreds, nemlig Statens civile og militære forvaltning samt kommunernes forvaltning.

Endvidere er den kendetegnet ved, at ombudsmandens myndighed ikke går videre end til retlig uforbindende udtalelser, fortrinsvis om et ansvars placering.

Kontrollens sigte er at konstatere om nogen i tjenesten forfølger ulovlige formål, træffer vilkårlige eller urimelige afgørelser, eller på anden måde gør sig skyldig i fejl og forsømmelser.

Når ombudsmandsinstitutionen er blevet en sådan succes i Danmark, og når ombudsmanden lige så meget er blevet folkets som Folketingets tillidsmand, kan det tilskrives den dygtighed, uafhængighed og retsindighed, hvormed embedet er blevet varetaget af de respektive ombudsmænd.

Nævnes kan i den forbindelse, at der stilles særlige krav til ombudsmanden, bl.a. at han skal have bestået en juridisk embedseksamen, og at han selv antager sit personale. Personalet består i øjeblikket af ca. 20 AC-fuldmægtige, foruden kontorphonale, konsulenter og studentermedhjælpere hos Folketingets ombudsmand.

En stor del af de udtalelser og henstillinger, som ombudsmanden gennem tiderne er fremkommet med om den offentlige forvaltning, har Folketinget delvis taget til efterretning. Dette er sket ved Forvaltningsloven af 1985, som regulerer borgerens forhold til forvaltningen, og hvor de væsentligste rettigheder, der tilkommer den, der er part i en forvaltningssag, er blevet fastslået.

Som lovgivende forsamling må vi konstatere, at den udvikling, der har fundet sted i samfundet inden for de sidste årtier såvel teknisk som økonomisk, har medført et stort behov for en detaljeret lovgivning på en lang række områder. Den offentlige forvaltning har fået tillagt en række beføjelser til at træffe afgørelser, der er af stor betydning for den enkelte borger.

Denne udvikling har medført et behov for, at der sikres borgerne en forbedret administrativ sagsbehandling, og at den enkeltes retsstilling i forhold til den offentlige forvaltning styrkes.

Den danske forvaltningslov er i vidt omfang en lovfæstelse af de almindelige, uskrevne forvaltningsretlige grundsætninger, som længe har været gældende for forvaltningens sagsbehandling. Endvidere bygger den for en stor del på de udtalelser og henstillinger, som ombudsmanden er fremkommet med om den offentlige forvaltning.

I forvaltningsloven er der fastsat regler, som sikrer borgerne en god sagsbehandling i den offentlige forvaltning.

Loven sikrer bl.a., at enhver borger, der har haft en sag under behandling i den offentlige forvaltning, har krav på at blive gjort bekendt med alle de oplysninger og dokumenter, der ligger til grund for afgørelsen.

Samtidig har borgeren krav på en begrundelse for de afgørelser, der bliver truffet af forvaltningen. Hvis lovgivningen giver borgeren mulighed for at påklage afgørelsen til en anden forvaltningsmyndighed eller til en selvstændig klageinstans, skal forvaltningsmyndigheden give borgeren en klagevejledning herom.

Eftersom Hjemmestyrets og kommunernes forvaltning for en stor del alene administreres ud fra de forvaltningsretlige grundsætninger, ville en stor del af ombudsmandens virksomhed være en henstilling til forvaltningen om at genoptage sager, som ikke har været korrekt sagsbehandlet.

Indførelse af en Forvaltningslov i Grønland ville derfor give borgerne en forøget sikkerhed for korrekt sagsbehandling og samtidig være en aflastning for en eventuel om-

budsmandsinstitution. Forvaltningsloven vil ikke påføre forvaltningen væsentlige administrative og økonomiske konsekvenser.

Gennemførelsen af en forvaltningslov, evt. efter dansk forbillede, vil medvirke til at forbedre sagsbehandlingen i den offentlige forvaltning og derved øge sikkerheden for, at myndighedernes afgørelse bliver lovlige og rigtige.

En sådan lov vil endvidere sikre, at den enkelte borger kan få indflydelse på de beslutningsprocesser, der vedrører den pågældendes egne forhold, og vil forøge den enkeltes mulighed for at forstå indholdet af de truffene afgørelser og baggrunden herfor.

Det er imidlertid også meget vigtigt, at vi tilpasser ombudsmandsinstitutionen til de grønlandske behov.

Det vil derfor i det videre lovforberedende arbejde blive undersøgt, hvorvidt det vil være hensigtsmæssigt, at institutionen skal kunne aflaste de forskellige ankenævn og tilsynsmyndigheder under Hjemmestyret, og som i dag bruger betydelige ressourcer på at behandle klager af rent forvaltningsretlig karakter, og som ikke kræver den specialviden, der typisk ligger i disse instanser.

Gennem en aflastning af fagdirektoraterne ved, at en ombudsmandsinstitution overtager behandlingen af samtlige forvaltningsretlige klager i Hjemmestyret, vil der også være mulighed for at omkostningerne ved indførelsen af en ombudsmandsinstitution vil kunne begrænses, nemlig i forbindelse med frigørelse af arbejdskraft fra fagdirektoraterne.

Landsstyrets Lovkontor er derfor gået i gang med det lovforberedende arbejde til et udkast til en Forvaltningslov samtidig med, at vi undersøger de administrative og økonomiske konsekvenser af at indføre en ombudsmandsinstitution i Grønland. Et lovudkast desangående forventes forelagt Landstinget til efterårssamling 1993.

Atassut har fremsendt et lovforslag om Landstingets ombudsmand. Forslaget er en genfremsættelse af et forslag til Landstingets efterårssamling 1992.

Så vidt jeg kan se, har Atassut med lovforslaget haft det samme udgangspunkt og de samme intentioner som Landsstyret jf. mine indledende bemærkninger.

Atassuts forslag til en ombudsmandslov er derfor også behæftet med de samme problemer, som Landsstyret har måtte konstatere i det lovforberedende arbejde, nemlig følgende:

De økonomiske, administrative og juridiske konsekvenser savner en dækkende belysning og på visse områder forudsætter lovforslaget, at Hjemmestyret pålægger rigsmyndighederne opgaver samt, at Folketinget skal tilslutte sig konsekvenserne af forslaget til en landstingslov om Landstingets Ombudsmand.

Som eksempel kan nævnes, at Landstinget ikke har mulighed for, som foreslået, at indføre en regel om, at ombudsmanden kan "pålægge anklagemyndigheden at rejse en forundersøgelse efter tiltale ved de almindelige domstole". En sådan bestemmelse skal godkendes af regeringen og vedtages i Folketinget.

Idet jeg ikke er i tvivl om, at vi arbejder for de samme mål i styrkelsen af borgernes retssikkerhed og i lovbedringen af borgernes behandling i den offentlige forvaltning, skal jeg på baggrund af min redegørelse anmode Atassut om at trække lovforslaget tilbage.

Hermed har jeg, på vegne af Landsstyret, fremsat redegørelse om udarbejdelse af en ombudsmandslov.

Jonathan Motzfeldt, ordfører for Siumut:

Landsstyreformanden nævner i sin redegørelse, at en ombudsmandslov ikke bør stå alene, men bør suppleres af en forvaltningslov.

Siumut finder denne sammenhæng meget vigtig, fordi en ombudsmandsinstitution uden supplerende lovregler om forvaltningens virksomhed sandsynligvis vil blive en institution uden gennemslagskraft og dermed en rigtig dårlig investering af skatteydernes penge.

I dagens Grønland hviler den offentlige forvaltning på en række uskrevne og til dels uklare retsprincipper, som indebærer en risiko for dels uensartet forvaltningspraksis og dels fejl og forsømmelser overfor borgerne, ligesom denne mangel på lovregler på området er en hindring for, at vi på længere sigt kan opbygge en forvaltningstradition på vores egne præmisser.

Det vil være vanskeligt, for ikke at sige næsten umuligt for en ombudsmand at føre tilsyn med det administrative system på et så usikkert grundlag.

Får vi derimod en forvaltningslov, som giver klare regler om sagsbehandlingen i det offentlige, vil borgernes retssikkerhed blive styrket væsentlig, og en grønlandsk ombudsmandsinstitution vil have et effektivt instrument i sin kontrol af forvaltningen.

Endvidere må en forvaltningslov formodes væsentligt at mindske risikoen for forvaltningsmæssige fejl i det offentlige, således at også sagsmængden hos en ombudsmand vil blive af rimelig omfang, og derved medvirke til at gøre ordningen mindre omkostningskrævende.

Siumut kan derfor støtte, at en ombudsmandsinstitution først indføres, når en forvaltningslov er vedtaget.

Vi skal til slut fra Siumut fremhæve, at vi er enige i, at der skal være klarhed over befolkningens retsstilling i forbindelse med servicering fra det offentlige. Da dette er formålet med Atassuts forslag, går vi ind for Landsstyrets henstilling om, at Atassuts forslag ikke nyder fremme.

Med disse bemærkninger fra Siumut, og under henvisning til vores tidligere fremsatte bemærkninger, går vi ind for Landsstyrets redegørelse.

Emilie Lennert, ordfører for Atassut:

Landsstyremedlemmet sagde korrekt i sin redegørelse, at der under Landstingets forårssamling 1992 var en bred enighed om, at vi bør gøre vort yderste for at sikre en god og korrekt behandling af borgerne i den offentlige forvaltning, og at der altid bør være mulighed for, at borgerne kan klage over afgørelser, som er truffet i forvaltningen.

Som de fleste vil kunne huske, har Atassut og Issittup Partii under drøftelse af forslag til ændring af BSU-bekendtgørelsen kritiseret borgernes manglende ankemulighed over afgørelserne og krævet, at der åbnes mulighed for en uvildig instans i denne henseende.

Landsstyreformanden lovede i sin tid, at fremkomme med lovforslag om en ombudsmandsinstitution til efteråret 1992, men har ikke gjort det.

Vi husker også, at landsstyreformanden efter sin afsluttende rejse langs kysten, udtalte i radioen, at han under rejsen havde erfaret, at der er stort behov for en ombudsmandsinstitution i Grønland.

Vi har i Atassut erfaring for, at vi skylder borgerne en god og korrekt behandling i den offentlige forvaltning, hvorfor vi hele tiden har fremført, at der må gøres noget for at forbedre borgernes ankemuligheder.

Vi fremkom med et forslag om indførsel af ombudsmand til efterårssamlingen 1992, som derefter blev udvalgsbehandlet.

Af redegørelsen fremgår det, at der i administrationen arbejdes med et lovforslag om Landstingets ombudsmand, og at der samtidig foretages en vurdering af, om man kan tage andre initiativer til en sikring af borgernes retsstilling og til en bedre behandling af borgerne i den offentlige forvaltning.

Ligeledes oplyses det i redegørelsen, at arbejdet med en sådan lovgivning er betydelig mere kompliceret at gennemføre end først antaget, og at erfaringer fra andre steder viser, at en velfungerende ombudsmandsinstitution kræver betydelig juridisk ekspertise og betydelige ressourcer, og at en sådan lovgivning på en række væsentlige punkter vil berøre såvel rigsmyndighederne som rigslovgivningen, hvorfor man har bedt administrationen om at foretage en dækkende analyse af disse forhold og gennemføre de fornødne drøftelser med rigsmyndighederne.

Vi forstår, at udarbejdelsen af en sådan lovgivning kræver grundig belysning af eventuelle konsekvenser, og det fremgår også af redegørelsen, at en ombudsmandsinstitution ikke bør stå alene i vores bestræbelser for at forbedre borgernes behandling i den offentlige forvaltning, og at det bl.a. kræver en styrkelse af borgernes klageadgang i en række af vore love og forordninger.

Vi kan i Atassut og Issittup Partii ikke i denne forbindelse undlade at bemærke, at det netop er disse muligheder, borgerne har efterlyst og ikke altid har haft adgang til i de forløbne år.

Det er også rigtigt, at en sådan lovgivning kræver en forbedret klagegang og en egentlig forvaltningslov, hvis

vi ikke skal bebyrde ombudsmandsinstitutionen med sager, der ikke har været behandlet korrekt af administrationen.

Det er jo som forholdene ofte er idag, ikke på sin plads og kan ikke accepteres, at anker over Landsstyrets og embedsmændenes afgørelser behandles af samme personer, som tog den første afgørelse. Derfor er det absolut nødvendigt at etablere en uvildig klageinstans, som borgerne har adgang til.

Vi forstår, at det er nødvendigt med en forvaltningslov for at der kan etableres en ombudsmandsinstitution, selvom Atassut og Issittup Partii har den opfattelse, at dette ikke er et krav for oprettelsen.

Det er oplyst, at Landsstyrets lovkontor er gået igang med et lovforberedende udkast til en forvaltningslov. I håb om, at tanken om oprettelse af en ombudsmandsinstitution ikke bliver forsinket, er vi enige i, at de økonomiske, administrative og juridiske konsekvenser først bliver afdækket.

Det er rigtigt, at Atassuts forslag er fra efterårssamlingen 1992 og er genfremsat her under forårssamlingen.

Vi har forståelse for, at det er nødvendigt med omhyggelige undersøgelser i forbindelse med oprettelse af Landstingets ombudsmand, hvorfor vi har den opfattelse, at vi vil

fastholde vores forslag og at vores forslag må indgå i de videre forberedelser.

Johan Lund Olsen, ordfører for Inuit Ataqatigiit:

Inuit Ataqatigiit er ganske tilfreds med den redegørelse om mulighederne for udarbejdelse af en ombudsmandslov her i landet, som Landstinget tidligere har ytret ønske om blev oprettet, og som landsstyreformanden her har givet over for tinget. Redegørelsen er grundig og ganske klar i sit budskab.

Umiddelbart efter valget i 1991 og efter at Inuit Ataqatigiit blev den ene landsstyrekoalitionspartner, har vi i såvel Landstinget som i Landsstyret ytret ønsker om, at vi finder det ønskeligt, at Grønland selv fik sin egen ombudsmandsinstitution.

Det har helt klart fra Inuit Ataqatigiits side med dette ønske været hensigten, at skabe bedre rammer for og muligheder for befolkningen i den offentlige forvaltning samt forbedre borgernes behandling i den offentlige forvaltning, ved at pege på en ombudsmandsinstitution, som en af mulighederne herfor.

Det er med særlig tilfredshed, at Inuit Ataqatigiit kan konstatere, at dette arbejde fortsat er igang, idet vi samtidig dog skal sige, at vi også har forståelse for, at dette arbejde ikke er så lige til, som først antaget, og at man derfor vil have mulighed for endnu at undersøge de administrative og økonomiske konsekvenser heraf, forinden en endelig beslutning tages i Landstinget.

Vi tilslutter os landsstyreformandens redegørelse i sin helhed, idet vi også bemærker os, at man samtidig med at undersøge mulighederne for en ombudsmandsinstitution, også er gået igang med det lovforberedende arbejde til et udkast til en forvaltningslov.

Inuit Ataqatigiit er særdeles tilfredse med dette initiativ, eftersom dette bl.a. også er en imødekommelse af befolkningens rettigheder og netop derfor er støtteværdigt.

Med disse korte bemærkninger, skal vi således fra Inuit Ataqatigiit godtage landsstyreformandens redegørelse, og skal blot til sidst udtale, at vi fuldt ud regner med, at vende tilbage til disse spørgsmål ved vores forestående efterårssamling.

Bjarne Kreutzmann, ordfører for Akulliit Partiiat:

Akulliit Partiiat/Centerpartiet erfarer, at en lovgivning om en ombudsmand er betydeligt mere kompliceret at gennemføre end først antaget, og at der skal foretages en analyse af økonomiske, administrative og juridiske konsekvenser af et sådant forslag.

En stor del af ombudsmandens virksomhed vil være henstilling til forvaltningen om at genoptage sager, som ikke har været korrekt sagsbehandlet.

Indførelse af en forvaltningslov i Grønland ville derfor give borgerne en forøget sikkerhed for korrekt sagsbehandling, og vil ikke påføre forvaltningen væsentlige administrative og økonomiske konsekvenser.

Gennemførelsen af en forvaltningslov, evt. efter dansk forbillede vil sikre, at den enkelte borger kan få indflydelse på de beslutningsprocesser, der vedrører den pågældendes egne forhold, og vil forøge den enkeltes mulighed for at forstå indholdet af de trufne afgørelse og baggrunden herfor.

Akulliit Partiiat/Centerpartiet går fuldt ud ind for, at Landsstyrets lovkontor går igang med det lovforberedende arbejde, så udkast til en forfatningslov kan udformes.

Vi går også ind for, at man går igang med undersøgelser af de administrative og økonomiske konsekvenser, der vil være forbundet med en indførelse af en

ombudsmandsinstitution i Grønland, sådan at lovforslaget kan forelægges til efterårssamlingen 1993.

Med disse korte bemærkninger godkender vi landsstyreformandens redegørelse.

Landsstyreformanden:

Jeg er glad for, at Landstinget går ind for, at man kan etablere en ombudsmandsinstitution. Arbejdet med undersøgelserne og mulighederne herfor går videre, og man vil i forbindelse med efterårssamlingen 1993 fremsættes et forslag.

Ligesom alle gode initiativer, vil dette, vores initiativ her, ikke mangle hjælp ude fra. Det vigtigste er, at vi er enige om, at der er et behov herfor.

Atassuts ordfører sagde, at vi burde have fremsat et forslag på efterårssamlingen 1992, men at vi ikke har gjort det. Tanken om en ombudsmand er ikke ny. Landsstyrets arbejde har pågået siden årsskiftet 1990/91. Jeg har tidligere nævnt, at der er en stigende behov for ombudsmandsinstitution i lighed med Folketingets ombudsmandsinstitution.

Det er korrekt, at jeg har oplevet, at der er et behov for en uvildig ombudsmandsinstitution her i landet.

Kort er det sådan, at alle partier er gået ind for redegørelsen. Jeg vil blot understrege, at vi arbejder videre, og at vores formål er det samme, og vi fremsætter et gennemarbejdet forslag til efterårssamlingen.

Men, hvis vi af naturlige årsager ikke kunne gennemføre et lovudkast, så skal vi selvfølgelig fremkomme med en redegørelse herom.

Fra Landsstyrets side finder vi det vigtigt, at et lovforslag om oprettelse af Landstingets ombudsmandsinstitution vil blive fremsat i forbindelse med efterårssamlingen, og i den sammenhæng vil jeg sige, at vi fra Landsstyret har kontakt med Folketingets ombudsmand.

Ombudsmanden har planer om, at rejse til Grønland i løbet af sommeren, hvor vi vil benytte lejligheden til at tale med ham om forskellige ting, så vi kan få ideer til vores videre arbejde.

Dette er et vigtigt spørgsmål også for befolkningen, vil vi vende tilbage til sagen, og jeg håber, at vi kan gennemføre at realisere dette.

Mødeleder:

Således er punkt 11, redegørelse om udarbejdelse af en ombudsmandslov, færdigbehandlet. Som sagt, vil vi vende tilbage til sagen på efterårssamlingen 1993.

Punktet sluttet.